

og Socialministerens Bestemmelse erholde *Statstilskud* til Dækning af indtil to Trediedele af de for Kommunen dermed forbundne Udgifter. Endvidere kan der, naar Arbejds- og Socialministeren i det enkelte Tilfælde finder det ønskeligt, ydes en Kommune to Trediedele af de Udgifter, som Kommunen maatte afholde ved at yde Tilskud til Husmoderafløsning, der administreres af private Institutioner, hvis Virksomhed efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen er godkendt af Arbejds- og Socialministeriet.

§ 2. Hjemmene *betaler* for Hjælpen efter en Skala, der er *stigende i Forhold til Hjemmets Aarsindtægt*. De nærmere Regler herom fastsættes af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med den paagældende Kommunalbestyrelse.

§ 3. *Tilsyn* med Husmoderafløsningen føres af *Arbejds- og Socialministeren*, der ogsaa fastsætter de nærmere Regler for Iværksættelsen af denne Lovs Bestemmelser.

§ 4. Denne Lov træder i Kraft den 1. November 1946.

Til Lovforslaget var knyttet følgende Bemærkninger:

»Den moderne Samfundsudvikling har i flere Lande medført et meget stort Behov for Hjælp til Hjem, hvor Husmoderen paa Grund af Sygdom eller andre Omstændigheder for en Tid bliver uarbejdsdygtig. Samfundet har i saadanne Tilfælde en væsentlig Interesse i, at saadanne Hjem, der pludselig berøves Husmoderens Arbejdskraft, faar midlertidig Hjælp, saa Hjemmet ikke opløses. En midlertidig Hjælp kan i mange Tilfælde muliggøre det for Husmoderen at genvinde Helbred og Kræfter uden at forlade Hjemmet og uden at sende Børnene bort fra dette. Ogsaa samfundsøkonomisk set har en effektiv Hushjælp stor Betydning, idet denne forholdsvis billige Form for Hjælp i mange Tilfælde kan forebygge Hjemmets Opløsning ved Husmoderens Indlæggelse paa Hospital og Børnenes Anbringelse m. v. uden for Hjemmet.

En Hushjælp af denne Karakter har allerede gennem nogle Aar været praktiseret i København og adskillige Købstæder som Beskæftigelsesforanstaltning, idet Ordningen har været organiseret overvejende ved privat Initiativ med økonomisk Støtte fra Arbejds- og Socialministeriet. I andre Lande er noget lignende gennemført, og det har overalt vist sig, at Foranstaltningerne har imødekommet et meget stort Behov og er blevet et værdifuldt Supplement til Sociallovgivningen.

Om Forholdenes Udvikling paa dette Omraade i Sverige kan oplyses følgende: